

Både den tidligere og den nuværende regering har ønsket en ajourføring af den militære lovgivning på Færøerne, så den svarer til den lovgivning, vi har i Danmark. Regeringen finder ikke, at området kan efterlades uden den særlige militære lovgivning, som der også er behov for i Danmark. Ud fra nogle folkeretlige principper påhviler det et lands regering at have et internt militært disciplinarsystem og dermed også et straffesystem, som landets væbnede styrker er underkastet.

Efter udskrivelsen af valg til Lagtinget og dannelsen af et nyt landsstyre i begyndelsen af juni 2002 havde jeg den store fornøjelse at besøge Færøerne på officielt besøg. Jeg drøftede her en forestående ajourføring af lovgivningen på det her område med lagmanden, og efterfølgende sendte Forsvarsministeriet på lagmandens anmodning yderligere materiale bilagt samtlige love og et udførligt notat om sagen.

I marts, nemlig den 19. marts 2003, orienterede statsministeren Folketinget om, at Forsvarsministeriet havde taget skridt til en snarlig ikrafttræden af den gældende militære straffe- og retsplejelovgivning på Færøerne. Det var som svar på et spørgsmål fra hr. Søren Søndergaard.

Som nævnt indledningsvis kundgjorde Forsvarsministeriet den 27. marts 2003 den gældende lovgivning på Færøerne, hvorved dødsstrafmuligheden blev ophævet. Hermed er regelgrundlaget ført ajour med de i Danmark gældende principper. Regeringen ser herefter ikke behov for yderligere initiativer, og derfor indstiller regeringen, at beslutningsforslaget forkastes.

Må jeg føje en enkelt ting til i anledning af det, der står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, nemlig at man bryder en 55-årig praksis med at kundgøre på Færøerne uden at have Lagtingets accept, at der ikke er mange eksempler på love, der umiddelbart efter Folketingets vedtagelse omfatter Færøerne, men ud over den militære lovgivning kan det nævnes, at lov om indfødsret, lovgivningen vedrørende danske tjenestemænd og lov om Danmarks Nationalbank gælder.

Det er ikke korrekt, at regeringen med kundgørelsen af den militære lovgivning i marts 2003 har brudt den årelange praksis. I oktober 2001 skete der således en kundgørelse af en ændring af lov om dansk indfødsret, uden at de færøske myndigheder havde afgivet en positiv tilkendegivelse herom. Kundgørelsen skete, efter at re-

geringen havde rettet adskillige henvendelser til landsstyret uden at opnå dettes positive indforståelse.

Det var således, at en række ændringer i indfødsretslovgivningen, som Folketinget vedtog i slutningen af 1990'erne, og som bl.a. indebar en skærpeelse af reglerne for erhvervelse af dansk indfødsret, ikke kunne være gældende, medmindre man havde gjort det her på Færøerne, for det kunne have den følge, at folk kunne tage til Færøerne og få indfødsret, hvis de ikke kunne få det her. Jeg nævner det som et eksempel.

Det, regeringen lægger afgørende vægt på, er at se fremad og være i tæt dialog med de færøske myndigheder. Jeg tilkendegav også under mit besøg over for lagmanden, at intet ønskes vi mere. Dette, at jeg kundgjorde den militære straffe- og retsplejelovgivning, var simpelt hen en forpligtelse, vi måtte have.

Ulrik Kragh (V):

Venstre ønsker kun de bedste forhold i rigsfællesskabet imellem Danmark, Færøerne og Grønland. Rigsfællesskabet bygger jo på gensidig respekt imellem de tre folk. Respekten kommer bl.a. til udtryk ved dialog og inddragelse i alle relevante forhold, hvor rigsfællesskabets beslutninger træffes.

Folketinget har kompetencen og har fastlagt kravet om rigsfællesskabets ensartethed i beslutninger for sikkerhedspolitiske anliggender, herunder militær lovgivning, som vi drøfter i dette forslag.

KI. 17.00

Den militære straffelov fra 1937 blev udskiftet med en ny i 1973 og igen ændret i 1978. Som følge af kravet til ensartethed i den militære lovgivning i hele rigsfællesskabet blev Færøerne naturligt ikke undtaget af lovgivningen. Alligevel undlod man at kundgøre lovene på Færøerne. Dette blev påpeget fra regeringens side i 1990, men i 1992 meddelte Færøerne, at man ikke ønskede den militære straffelov gældende for Færøerne. På dette tidspunkt burde problemet have været løst, idet det klart følger af Folketingets beslutninger, at den militære lovgivning skal være rigsfælles. Problemet fik dog stadig lov at ligge uløst.

Forsvarsministeren har, som han har redegjort for, i 2002 været på besøg på Færøerne og har som følge af drøftelserne deroppe iværksat en oprydning i de lovgivningsmæssige udeståender, der var på det militære område. Dette indebærer bl.a., at kundgørelsen af den militære